

ΠΑΛΙΑ ΧΟΛΠΑ ΣΕ ΝΕΟ ΠΕΡΙΤΥΛΙΓΜΑ

Υπάρχει ένα οικολογικό τσίρκο, ελάχιστα γνωστό στη χώρα μας, άπειρα πιο φαντασμαγορικό και θεαματικό, πιο πολύμορφο κι' εντυπωσιακό απ' τα αντίστοιχα της Βόρνης και της Αθήνας: τó Βορειοαμερικάνικο. Όλες οι ατραξιόν αυτού του τσίρκου, από τις τσιγγάνες-μάγισσες του οικοφεμινισμού και τις ασώματες κεφαλές των New Age Greens μέχρι τους ριφοκλίνδυνους ακροβάτες της μαρξιστικής οικολογίας και τους, μοναδικούς στο κόσμο, αυτοπραγματωμένους ιούς της ευλογιάς-μια παραγωγή της Deep Ecology -υπόσχονται στους αποβλακωμένους μεσοαστούς αμερικάνους πολίτες ΤΗ διασημέδαση της δεκαετίας: έλα-μαζί-μου-στο-ριζοσπαστικό-μου-νούμερο.

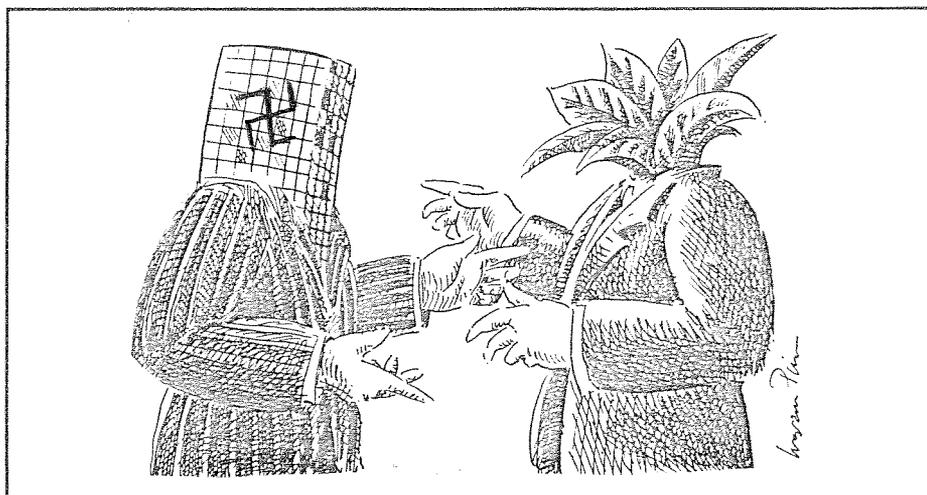
Απ'όλες τις ατραξιόν πιο ολοκληρωμένη φαίνεται να είναι αυτή των Αριστερών Πράσινων κλδουν που προσπαθούν να οργανώσουν πολιτικά αυτό συνονθύλευμα ιδεολογίας, μυστικισμού και θεατρνισμού. Οι ίδιοι είναι οργανωμένοι στο Αριστερό Πράσινο Δίκτυο, ένα συνασπισμό κοινής σωτηρίας που περιλαμβάνει, δίπλα σε δεκάδες πράσινες ομάδες αποτελούμενες από πρώην αναρχικούς και αριστεριστές σε αναζήτηση στέγης, απαρχαιωμένες οργανώσεις όπως το Σοσιαλιστικό κόμμα, τους I.W.W., και το κίνημα του Καθολικού Εργάτη.

Η ομάδα που φαίνεται ν' αποτελεί τó κορμό αυτού του Δικτύου, οι Πράσινοι του Βερμόντ, δηλ. η ομάδα του γνωστού, πρώην αναρχο-μπολσεβίκου, Μάρραιη Μπούιτσιν, δοκίμασε πέρσι το Μάρτη να καθορίσει μια "πρωτοποριακή αποτελεσματική εκλογική στρατηγική" για τους αμερικάνους Πράσινους. Η καμπάνια τους για τις δημοτικές εκλογές του Burlington έτυχε ευμενούς υποδοχής από τον τοπικό Τύπο και το Newsweek τους αφιέρωσε ένα μικρό άρθρο στο τεύχος της 27ης Φεβρουαρίου 1989.

Το εκλογικό τους φυλλάδιο ήταν φτιαγμένο σύμφωνα με όλους τους κανόνες του εκλογικού μάριετινγκ: άδριστα διατύπωμένες απόψεις, φυλλάρακια και κλαδάκια για διακίνηση και στο οπισθόφυλλο οι φάτσες των τριών υποψηφίων συνοδευόμενες από τα απαραίτητα βιογραφικά και το ιστορικό της "σημαντικής" τους προσφοράς στις γυναίκες, τους φτωχούς και τους άστεγους της κοινότητας. "Βοηθήστε μας να δημιουργήσουμε μια νέα πολιτική", έλεγε το φυλλάδιο αλλά οι κάτοικοι του Burlington αγρόνηγδρασαν. Η υποψήφια δήμαρχος Sandra Baird πήρε το 3,5% των ψήφων και οι δύο υποψήφιοι δημοτικοί σύμβουλοι Gary Sisco και Paul Fleckenstein 17 και 20% αντίστοιχα και φυσικά δεν εξελέγησαν. (Ας σημειώσουμε πάντως ότι "ανεξάρτητοι" Πράσινοι έχουν εκλεγεί σε δημοτικά αξιώματα στη Madison and Bayfield County, στο Wisconsin, στην Iowa City και στο New Haven,

Στο Burlington δήμαρχος εξελέγη ο υποψήφιος των Προοδευτικών Peter Clavette. Είναι η τρίτη κατά σειρά τέτραετία που το μικρό "σοσιαλιστικό" κόμμα των Προοδευτικών καταφέρνει να πάρει τη δημαρχία σ' αυτή την εμπορη αμερικάνικη πόλη με το χαμηλότερο ποσοστό ανεργίας στις ΗΠΑ-μόλις 2%. Είναι επίσης ο μοναδικός "σοσιαλιστής" δήμαρχος σ' ολόκληρη τη χώρα. Η προεκλογική διαμάχη Πράσινων-Προοδευτικών ήταν πολύ έντονη. Οι Πράσινοι τους κατηγορήσαν γι' αντιδημοκρατική και καπιταλιστική πρακτική και οι Προοδευτικοί ως εξωπραγματικούς επειδή ήθελαν να κλείσουν ένα τοπικό εργοστάσιο όπλων που απασχολεί 1600 εργαζόμενους.

Οι Πράσινοι του Βερμόντ θεωρούν ότι διαχωρίζονται από τους λοιπούς οικολόγους (Περιβαλλοντιστές¹, Βιοτοπιστές², Βαθεία Οικολογία³, Η Γη Πρώτα⁴, Οικολογο-μαρξιστές⁵, Πράσινοι της Νέας Εποχής⁶, Προοδευτικοί Πράσινοι⁷) και την παραδοσιακή αριστερά χάρη στις πολιτικές και οικονομικές τους απόψεις. Πιστεύουν στη συμμετοχική άμεση δημοκρατία που βασίζεται στις συνελεύσεις γειτονιάς και στους υπόλογους σ' αυτήν ανακλητούς εκλεγμένους δημοτικούς συμβούλους. Κι' επειδή, απ' ότι φαίνεται, δε κατάφεραν να καθιερώσουν αυθεντικές συνελεύσεις γειτονιάς, σκέφτηκαν ότι θα μπορούσαν να τις δημιουργήσουν από τα πάνω, καταλαμβάνοντας νόμιμα τη δημοτική εξουσία και κάνοντας τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις. Γελοιοποίησαν σε τέτοιο βαθμό τις παλιές επαναστατικές ιδέες της φεντεραλιστικής Κομμούνας, του Ισπανικού '36 και την αναρχικής εμπνεύσεως ιδέα της άμεσης δράσης, έτσι που για τη τελευταία δε φύλαξαν παρά το ρόλο της συλλογικής πίεσης προς τα ιδιωτικά εταιρειακά συμφέροντα που πιθανόν να απειλήσουν τη μελλοντική δημοτική τους εξουσία. Ξανάκλεισαν τον άνθρωπο στην εννοια του "πολίτη", τον έκαναν ένα αφηρημένο, αλληγορικό ον, συμμετοχο, κάτω από νέες συνθήκες, στη "κοινωνία των πολιτών" (= κοινωνία των ιδιωτών) απ' όπου προσπάθησε απελπισμένα να ξεφύγει τους δύο τελευταίους αιώνες.

Ένας ακτιβιστής της Earth First! και ένας ψηφοφόρος των Αριστερών Πράσινων συζητούν.

Αρνήθηκαν το κοινωνικό άνθρωπο της δεκαετίας του '60 που αναστάτωσε το κόσμο όλο επιζητώντας την ελεύθερη επικοινωνία, για το οικονομικό πλάσμα, αυτή τη φορά μάλιστα για το "ηθικό" οικονομικό πλάσμα. Αν η οικονομία, σαν αστική ιδεολογία, είναι μία φορά μαλακισμένη, η δικιά τους είναι δύο, μία και μιλώντας για "ηθική οικονομία" επιδιώκουν την εμφάνιση του "καλού" επιχειρηματία που "εθελοντικά" προσφέρει λεφτά στο κοινοτικό ταμείο" για να εφαρμοστεί το πρόγραμμα κοινωνικής πρόνοιας που θα εκπονήσουν οι "ηθικοί", δηλ. "καλοί", δημοτικοί πράσινοι σύμβουλοι. Ο δρόμος για τη κόλαση είναι στρωμένος με καλές προθέσεις, λείπει το γνωστό ρητό, και οι οικολόγοι δε κρύβουν τις δικές τους: τίθενται υπέρ της ατομικής ιδιοκτησίας, υπέρ της μισθωτής εργασίας, υπέρ του χρήματος που "δίκαια" μοιράζεται στους "δίκαια" απασχολούμενους φτωχούς, υπέρ της δημοτικοποίησης ενός μέρους της οικονομίας, δηλ. λαϊκός καπιταλισμός + κολλεκτίβες, υπέρ της μικρής κλίμακος εμπορευματικής παραγωγής, για λίγες ώρες δουλειά και περισσότερα λεφτά για το γουρούνι-άνθρωπο να επιβιώσει! Τι ευγενείς επιδιώξεις και πόσο όμοιες με την αστική ιδεολογία για τον άνθρωπο!

Σύμφωνα με το πρόγραμμά τους οι ομόσπονδες κοινότητες, δημιουργήματα του ανθρωπισμού του εμπορεύματος, θ' αυτοπροστατεύονται πότε με "μη βίαιη κοινωνική άμυνα", δηλ. με σκληρά λόγια(;), πότε από τον εθελοντικό (βλ. μισθοφορικό) συμβατικά εξοπλισμένο στρατό. Εξαρτάται, φαίνεται, από τον αντίπαλο! Ποιόν αντίπαλο όμως; Μία και τα "ανεξάρτητα ειρηνιστικά, οικολογικά, δημοκρατικά, εργατικά, και εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που δε συνεργάζονται με τις δύο δυνάμεις του Ψυχρού Πολέμου;" δηλ. όλος ο καλός ο κόσμος σήμερα, θεωρούνται δικοί τους, τότε αντιπαλοί τους θα είναι τίποτα μυστήριοι, επικίνδυνοι Αρειανοί! (Ο νόων νοείτω...)

Ο λόγος τους είναι από την αρχή μέχρι το τέλος θετικιστικός, λειτουργιστικός, τεχνοκρατικός, ηθικιστικός, διδακτικός, διφορούμενος, συμφιλίωτικός και νερόβραστος. Αντίθετος με τον αρνητικό λόγο της επαναστατικής θεωρίας που σκοπός της "δεν είναι να πει στο κόσμο τι πρέπει να κάνει. Κάθε θεωρία που υποστηρίζει κάτι τέτοιο είναι αναγκαστικά μία απάτη σοσιαλδημοκρατικού ή λενινιστικού τύπου. Ο σκοπός της θεωρίας είναι πολύ πιο απλά να πει στο κόσμο αυτό που κάνει. Το απλό αυτό καθήκον της αρμεί. Μόνο όταν ο κόσμος ξέρει αυτό που κάνει μπορεί να σταματήσει να το κάνει μόνο όπως το κάνει" (Βουαγιέ). Για την επαναστατική θεωρία το περιεχόμενο είναι σημαντικότερο της μορφής. Γι' αυτό αντίθετα απ' ότι πιστεύουν οι τυπολάτρες Αριστεροί Πράσινοι και διατυμπανίζει ο ινστρούχτορας τους Μπούντσιν εδώ και 25 χρόνια, ούτε η αποκέντρωση είναι το αντίθετο της γραφειοκρατικής ιεραρχικής συγκεντροποίησης, ούτε η οικοτεχνολογία είναι το αντίθετο της καπιταλιστικής τεχνολογίας, ούτε το "άλλο" στυλ ζωής είναι το αντίθετο του θεάματος.

Ολ' αυτά είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομισματος: συντηρητικός/μεταρρυθμισμένος καπιταλισμός. Αργά η γρήγορα οι εχθροί μας θα χρησιμοποιήσουν τις πράσινες τακτικές για ν' αποφύγουν την αυτοκαταστροφή* και το ευτυχημένο ζευγάρι θα είναι τότε ο μισθωτός και ο γραφειοκράτης, δίπλα-δίπλα σ' ένα συμβούλιο γειτονιάς στη χαρούμενη χώρα της Μπουκτινιουτοπίας!

Τι υλικό θέλουν να χρησιμοποιήσουν οι Πράσινοι για να βράσουν τη νέα σοσιαλδημοκρατική σούπα; Μα φυσικά το πραγματικό οικολογικό κίνημα: τις εκατοντάδες ομάδες βάσης που αντιδρούν σε άμεσα προβλήματα της κοινότητάς τους και αναπτύσσονται ταχύτατα σε κάθε γωνιά των ΗΠΑ, στην επαρχία κυρίως, γιατί προς το παρόν οι άνθρωποι στις μεγάλες πόλεις (βλ. και Αθήνα) κοιμούνται ύπνον νεφώδη. Από τους πολίτες της Warren County ως τους χίκαγος του Albuquerque, αυτό το κίνημα-κάτι ανάλογο με τη δική μας Αραβησό-δε γνωρίζει τη γλώσσα του ιδεολογικού οικολογισμού, αποκαλείται από τους Πράσινους-κάπως υποτιμητικά- "λαϊκιστικός περιβαλλοντισμός" και άμεσος σκοπός τους είναι να το εκπαιδέψουν στην ιδεολογία τους. Η οι Πράσινοι θα πετύχουν το στόχο τους και θα μεγαλώσουν την εκλογική τους πελατεία σχηματίζοντας τελικά, όπως στην Ελλάδα, ένα εθνικό κόμμα η το λαϊκό αυτό κίνημα θ' αυτοοργανωθεί και θα "καθαρίσει" αυτούς που κυβερνούν μολύνοντας. Είναι τελικά το δίλλημα ανάμεσα στην επανάσταση και τη μεταρρύθμιση.

Λαβενάιρ

(με τη πολύτιμη συνδρομή της Γιαράνης)

Υ.Γ. : Διαβεβαιώνουμε όλους τους εν Ελλάδι Μπουκτινιικούς που δεν έχουν ακόμη γίνει μέλη των ελλήνων Οικολόγων-Εναλλακτικών⁸ να σπεύσουν, διότι κατόπιν επισταμένης μελέτης των γραφών διαπιστώσαμε ότι σε τίποτα δεν υπολείπονται οι έλληνες οικολόγοι των αμερικάνων Αριστερών Πράσινων, ούτε στην ικανότητα διαστρέβλωσης της πραγματικότητας και προβολής ψευδών διλλημάτων ούτε στην ικανότητα προώθησης αντεπαναστατικών τακτικών, γι' αυτό **ΕΠΙΜΕΝΕΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ!**

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

I. Environmentalists : Άστοι με παράξενα χόμπυ, όπως ο Dean Buntrock, πρόεδρος της Εταιρείας Διαχείρησης Απορριμάτων, της μεγαλύτερης καταστροφής της στις ΗΠΑ, που είναι ταυτόχρονα μέλος της Ομοσπονδίας για την προστασία της Αγρίας Ζωής(!). Οι τύποι αυτοί σχηματίζουν οργανώσεις επιτελικής βάσης που αριθμούν πολλά αλλά παθητικά μέλη δι' αλληλογραφίας, που στηρίζουν το επιτελείο με δωρεές. Το επιτελείο προκειμένου να πετύχει τους επιδιωκόμενους για τη προστασία του περιβάλλοντος στόχους του, φτάνει ακόμα και σε ενέργειες πίεσης προς τη κυβέρνηση καθώς και σε νομική δράση. Έχουμε και εδώ τέτοιους: την Επιτροπή Πρωτοβουλίας για την Αναδάσωση της Αττικής,

στην οποία πρωτοστατεί ο Στέφανος Μάνος, πρώην υπουργός Περιβάλλοντος, καθώς και άλλοι γνωστοί θιασώτες της βιομηχανικής ανάπτυξης της χώρας. (Μερικοί απ' τους αμερικάνους περιβαλλοντιστές είναι γνωστοί και σαν survivalists (επιβιωτιστές), δηλ. φτιάχνουν πυρηνικά καταφύγια μπας και τη σιαπού-λάρουνε σε περίπτωση πυρηνικής καταστροφής. Η ερώστια αυτή έχει προσβάλλει κι άτομα από το underground σαν τον W. Burroughs και τον G.P. Orridge).

2. **Bioregionalists** : Πιστεύουν στην ιδέα ότι οι ανθρώπινες κοινωνίες πρέπει ν' αποκεντρωθούν και να προσανατολιστούν οικονομικά και πολιτικά προς μια οικολογική προσαρμογή στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των φυσικών βιογεωγραφικών περιοχών. Η ιδέα αρχικά διαδόθηκε απ' τη "Τριμηνιαία Συνέλευση" στα μέσα της δεκαετίας '70 και μετά τη δημοσίευση του δοκιμίου του οικολόγου Raymond Dassman σχετικά με τις "Βιογεωγραφικές Περιφέρειες" το 1976. Ο βιοτοπικός αντιβισμός, που επακολούθησε σε πολιτική συνισταμένη αυτής της οικολογικής έννοιας, επικεντρώνεται στην αλλαγή του στυλ ζωής και στα εναλλακτικά σχέδια συχνά με μια χρησεύτικη χροιά ευλάβειας προς τη Γη. Οι Αριστεροί Πράσινοι (κοινωνικοί οικολόγοι) τους κριτικάρουν για έλλειψη συγκεκριμένων πολιτικο-οικονομικών προοπτικών.

3. **Deep Ecology** : Η Βαθεία Οικολογία είναι ένας όρος που εισηγήθηκε απ' το Νορβηγό φιλόσοφο Arne Naess και χρησιμοποιήθηκε σ' ένα δοκίμιο του το 1973. Σ' ένα πρώτο επίπεδο σημαίνει ότι μια οικολογική προοπτική έχει βαθιές κοινωνικές συνισταμένες, και έτσι την αντιλαμβάνονται οι αντιβιστές που συντάσσονται μ' αυτήν. Η ακαδημαϊκή Βαθεία Οικολογία όπως αναπτύχθηκε απ' τον Naess και τους αμερικάνους ακολούθητές του David Sessions, βασίζεται σε δύο θεμελιώδεις κανόνες: αυτοπραγμάτωση για κάθε ον και "βιοκεντρική" ισοτιμία ανάμεσα στα είδη. Μερικά από τα συγλονιστικά προβλήματα που απασχολούν την ακαδημαϊκή Β.Ο.: Πως συμβιβάζεται η αυτοπραγμάτωση των ιών της ευλογιάς με εκείνη των ανθρώπινων ξενιστών τους; Κατά πόσο είναι επιτρεπτή η "ανθρώπινη παρέμβαση" με τη μορφή του εμβολιασμού; Στη προσπάθεια τους να ξεπεράσουν τον ακαδημαϊσμό τους οι Naess και Sessions έχουν συντάξει μια πλατφόρμα 8 σημείων όπου υποστηρίζουν τη μείωση του ανθρώπινου πληθυσμού και της ανθρώπινης παρέμβασης στο μη ανθρώπινο κόσμο, καθώς και τη μείωση των ανθρώπινων κριτηρίων ζωής! Υποστηρίζουν ότι θα πρέπει να μάθουμε "να ζούμε σε καταστάσεις που έχουν αξία αυτές καθ' αυτές". Πίσω στις σπηλιές λοιπόν! Ο Μαλθουσιανισμός τους που ανακαλύπτει τον άνθρωπο σε μόλυνση του συστήματος, είναι γελοίος και ηθικολογικός. Οι αντιβιστές είναι φυσικά μυστικιστές και οργανώνουν πράξεις πολιτικής ανυπακοής και σαμποτάζ υπερασπιζόμενοι άγριες περιοχές.

4. **Earth First!** : "Η Γη Πρώτα!", και μετά οι άνθρωποι" συγκροτήθηκε αρχικά από υπέρμαχους της προστασίας του περιβάλλοντος που είχαν απογοητευτεί από τους συμβιβασμούς του παραδοσιακού περιβαλλοντισμού. Η ηγεσία αυτού του ανοργάνωτου, επίσημα, κινήματος εστιάζεται στο περιοδικό "Η Γη Πρώτα!", απ' όπου εκπέμπεται ο ιδεολογικός τόνος του κί-

νήματος. Η ηγεσία τάσσεται αλληλέγγυα με τη Βαθειά Οικολογία, δίνοντας έμφαση στις μαλθουσιανές απόψεις, της δευτέρας. Ευλογούν το AIDS σα μορφή πληθυσμιακού ελέγχου (μια απ' αυτούς, η Miss Ann Thropy, έγραφε πως "αν το AIDS δεν υπήρχε, θα έπρεπε να το εφεύρουμε"), δεν πάνε τους Μεξικάνους και τους Αιθίοπες και την έχουν δει με τα μαλακισμένα ρατσιστικά βιβλία του Ed Abbey.

5. **Μαρξιστο-οικολόγοι:** Σκάνε μύτη ως βαρβάτοι θεωρητικοί με τα πραγματικά τους μάλιστα ονόματα (André Gorz, Γ. Καραμπελιάς, κ.λ.π.) χωρίς να ντρέπονται. Την έχουν κάνει φώνιο με την αιώνια καπιταλιστική οικονομική κρίση, τους ανοδικούς και καθοδικούς κύκλους της οικονομικής ιδεολογίας και προκειμένου να έκλειναν τ'αριστεριστικά μαγαζιά τους καινά βγαιναν πρόωρα στη πολιτική σύνταξη, είπαν να ρίξουν κάμποση οικολογία στην ιδεολογία τους μπας και τη βγάλουν καμμιά δεκαετία ακόμα. Έχει και στην Αμερική μερικούς τέτοιους αλλά το φαινόμενο είναι κυρίως Ευρωπαϊκό.
6. **New Age Greens:** Διαφόρων ειδών θρησκευόμενοι, που έχουν σα βίβλο τους τη "Πράσινη Πολιτική" των Charlene Spretnak και Frit-jof Capra, και τάχουν βάλει με τη πολλή "εμβιομηχανική" και το πολύ "καταναλωτισμό". Δεν πάνε τους Αριστερούς Πράσινους κι αντί για τις κάλπες προτιμούν τις προσεύχες.
7. **Progressive Greens:** Αποτελούν έναν αριστερο-φιλελεύθερο συνασπισμό που περιλαμβάνει οργανώσεις όπως τον Εθνικό Συνασπισμό Ουράνιο Τόξο και τους Δημοκράτες Σοσιαλιστές της Αμερικής. Θεωρούν τον όρο "Πράσινος" σα μια μεταφορά για το περιβάλλον, σαν ένα ακόμα ζήτημα για να προσθέσουν στο φρεσκο πλυμένο τους κατάλογο, όπως κάνουν αυτή την εποχή όλα τα μοντέρνα πολιτικά κόμματα.
8. **Οικολόγοι-Εναλλακτικοί:** Ομοσπονδία εκλογο-πολιτική ("Δώστε και σώστε"). Οίκος ευημερίας για κουρασμένα φρηκιά και αντιεξουσιαστές. Τόπος συνάντησης οικονομολόγων του περιθωρίου, τμηματάρχων β', ελευθέρων επαγγελματιών της πολιτικής και εθνικιστών αριστεριστών. Εκδοτικός οίκος εγχειριδίων για τη συγγραφή μαθητικών εκθέσεων. Ομιλος για τη προώθηση της φεμινιστικής συνείδησης στα μέλη του Κοινοβουλίου.

Αν θέλετε να διαβάσετε τα φυλλάδια των Αριστερών Πράσινων των ΗΠΑ γράψτε στη Διεύθυνση: Green Perspectives, P.O. Box 111, Burlington, Vermont 05402.